

Aurimui Valujavičiui kiekviena kelionė – svajonės išsipildymas

Vėrinys

JKVĖPTI GYVENIMO LIKIMAI KŪRYBA ATGARSIAI PRAMOGOS

Daug žmonių sutraukė pirmas susitikimas su skaitymo iniciatyvos „Metai su knyga“ ambasadoriumi, keliautoju Aurimu Valujavičiumi, vykęs Kupiškio viešojoje bibliotekoje spalio 22 dieną. Valandą trukęs pasakojimas apie keliones ir jose patirtus nuotykius, iliustruotas skaidrėmis, sudomino auditoriją. Renginio dalyviai klausydami svečio jautėsi tarsi skaitytų su juo kartu kelionių knygą.

**Banguolė
ALEKNIENĖ-ANDRIJAUSKĖ**

**IŠ PRADŽIŲ – SPORTAS
IR ARCHITEKTŪRA**

Tai buvo antra biblioteka, kurioje A. Valujavičius apsilankė su skaitymo skatinimo misija ir susitiko su savo gerbėjais. Keliautojas sakė, kad Kupiškį lankosi pirmą kartą ir mato, kad kupiškėnai gražiai gyvena.

Trisdešimt vienerių metų keliautojas papasakojo, kad intensyviai keliauja dešimt metų. Pradžią buvo nelengva. Viskas reikalavo didžiulių pastangų – ir kelionių turinio kūrimas, ir kelionių organizavimas, ir administravimas.

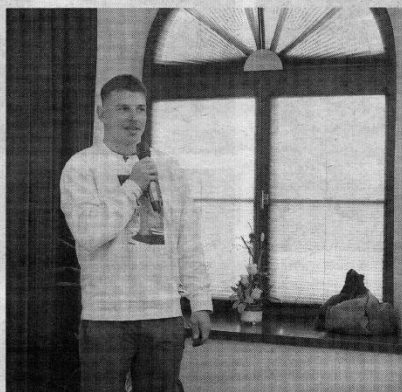
„Žmonės, matydami gražius kelionių vaizdus, įsivaizduoja, kad ir keliautojui viskas gerai klostosi. Bet kiekviena kelionė man visomis prasmėmis sudėtinga, tikras gyvenimo išbandymas. Kelionės padeda pamatyti, koks pasaulis įvairus, kiek jis turi skirtingų spalvų ir atspalvių.“

Pamenu, kai 2019 metais dviračiu keliauau daugiau nei pusmetį aplinkui Skandinaviją, sutikau vokiečių porą, kuri buvo nukeliavusi daugiau negu 10 tūkstančių kilometrų. Esmė tokia, kad moteris serga Parkinsono liga. Jai dreba rankos ir ji negali laikyti dviračio vairo. Tai jie sugalvojo leisti į kelionę tandeminiu dviračiu, kur moteris sėdėdama priekyje gali naviguoti ir minti dviratį, o vyras sėdėdamas gale irgi gali valdyti ir taip pat minti dviratį.

Tai matydamas supranti, kiek gali žmogaus ryžtas, užsispyrimas, noras įveikti apribotas fizines galias, optimistinis požiūris į gyvenimą. Tokie pavyzdžiai skatina į daugelį dalykų pažvelgti kitaip ir yra įrodymas, kad gražus kaip paveiksluke gyvenimas turi savo kainą“, – tvirtino svečias.

Keliautojas dar pridūrė, kad labai patinka gyventi palapinėje. Paskaičiavo, kad per dešimt intensyvaus keliavimo metų palapinėje praleido beveik dvejus metus.

Svečias sakė, kad nuo darželio pamėgo sportą. Devynerių metų pradėjo lankyti karatė treniruotes. Ši sporto šaka užgrūdino charakterį, padėjo giliau pažinti save. Suprato, kad yra individualistas, geriau jaučiasi vienas nei dides-

Keliautojas Aurimas Valujavičius į Kupiškio viešąją biblioteką susirinkusiems žmonėms papasakojo apie savo keliones ir jose patirtus nuotykius.

nė žmonių kompanijoje. Karatė treniruotes lankė vienuolika metų. Suvokė, kad kiek įdėsi pastangų, toks bus pasiektas rezultatas. Ši formulė tinka visoms veikloms, profesijoms.

Aurimas prisipažino, kad sportuodamas ilgainiui pavargo nuo nuolatinių treniruotėlių, nuo konkurencijos ir nuo artimųjų, draugų klausimų apie medalius, kurių jie nuolat tikėjosi, o jis tai vis laimėdavo. Visa tai Aurimą labai išsekino ir jis nutarė šioje sporto šakoje nebesiekti karjeros.

Paaiškėjo, kad Aurimas tuo metu antrame kurse studijavo architektūrą. Apie jokiais kelionės negalvojo. Visgi atsisakius karatė treniruotėlių vaikiniui reikėjo naujų gyvenimo tikslų ir išbandymų.

„Tada neturėjau nei vairuotojo pažymėjimo, nei išmanojo telefono. Turėjau tik dviratį ir pagalvojau, kad būtų įdomu aplankyti bičiulį, gyvenantį Norvegijoje. Iš Kauno pasiekti tą šalį, ją pamatyti atrodė sunkiai pasiekiamas tikslas, bet man pasisekė. Pavyko pamatyti pasaulį be išmanaus telefono. Kai keliauji su popieriniais žemė-

lapiais, tu bendrauji su žmonėmis, jei nebendrausi, nepasiklausi kelio, pasiklysi. Toks bendravimas padėjo labiau pažinti tos šalies kultūrą ir žmones.“

Tai visą laiką sakau, kad jei yra galimybė pakeliauti be išmanaus telefono, pasirinkite tokį keliavimo būdą. Tai bus unikali jūsų patirtis. Beje, aš mobilią telefoną nusipirkau tik baigęs universitetą“, – pasakojo svečias.

Į KELIONIŲ SŪKURĮ

Aurimas po šios pirmos kelionės suprato, kad nori, jog kelionės būtų ne hobis, bet pragyvenimo šaltinis. Iš tėvų išgirdavo patarimą dirbant susitaupyti kelionėms ir keliauti laisvalaikį. Jam toks variantas buvo neįdomus. Taigi architekto diplomą padėtas į gilesnį stalčių.

Aurimas pabandė kurti turinį apie savo keliones ir iš to užsidirbti pinigų naujoms kelionėms. Tai buvo tikras išbandymas. Anot juo, nėra daug žmonių, kurie pragyventų iš savo kelionių. Vadinasi, tai sunki specialybė, nes mūsų lietuvių, nedaug ir mažai žiūrovų.

Tai gyvenimas iš turinio dar labiau sudėtingas. Bet jis siekė šio tikslo. Tai buvo jo svajonė.

Norėdamas būti labiau žinomas, Aurimas pradėjo bendradarbiauti su žiniasklaida, rašyti apie savo keliones. Suprato, jei bus kuo daugiau jo kurto turinio žiniasklaidoje, tuo bus lengviau pradėti dirbti su partneriais, su žmonėmis, užsidirbti jas reklamuojant didėlei žiūrovų auditorijai. Pasiekti auditoriją, suburti savo publiką yra didžiulis juodas darbas.

Pirmus ketverius ar penkerius metus Aurimas keliavo iš savo santaujų. Vienu, kitu kažkiek užsidirbdamas, pataupydamas. Toliau kūrė pasakojimus apie savo keliones be jokio atgalinio ryšio. Ilgainiui jo entuziazmas davė savo vaisius.

Aurimas daug keliavo vienas dviračiu. Tai mėgstamiausias jo keliavimo būdas. Taip pat 2017 metais išbandė kelionę dviračiais su grupe. Dėl šios kelionės praleido universitete ir diplomų įteikimo šventę, nes reikėjo skristi į Afriką. Keliauti su komanda pasirodė per lengva. Toliau jis grįžo prie individualių kelionių dviračiu.

Pamažu subrendo noras išbandyti kitą transporto priemonę ir plėsti savo skaitytojų bei žiūrovų auditoriją.

„Baidarė buvo antra transporto priemonė, kuri ne tik man patinka, bet mėgstama ir kitų tautiečių. Sumaniau perplaukti visą Nemuną. Nuo jo ištakų Baltarusijoje iki Kiaulės Nugaros. Išėjo 25 dienų kelionė. Esant dabartinei politinei situacijai būtų sudėtinga taip keliauti, bet 2018 metais gavau 10 dienų Baltarusijos vizą ir iškeliavau.“

Ten ir su Baltarusijos milicija teko susidurti. Liepė ant žemės gulintis, nes kirtau Gardino užtvanką, ir milicija galvojo, kad aš įžengiu į jų teritoriją. Tai ginklą į mane nukreipė, liepė rankas už galvos laikyti dvi valandas ir pan. Nesvarbu, kad pasas buvo kišenėje, bet jie netikrino. Tik po trijų valandų patikrino ir pasakė, kad viskas gerai. Dar tas vyrukas, kuris laikė ginklą į mane nukreipęs, išpyškino: „Welcome to Belarus“ („Sveiki atvykę į Baltarusiją“). Tuo metu galvojau, kad tai bus įsimintiniausia akimirka iš visos 25 dienų kelionės upe“, – pasakojo keliautojas.

Jis po kelionės suprato, kad visgi baidarė daug lengviau keliauti nei dviračiu, nes upėje irkluoti vienas dalykas, o dviračiu kas kita, kai reikia minti ir į kalniuką, ir būna kitokių išbandymų.

KAS JKVEIJA NAUJIEMS ŽYGIAMS

Iki to laiko Aurimas nufilmuotą kelionę į internetą įkeldavo sugrįžęs namo, o dabar iš karto rodo, ką nufilmuoja kiekvieną dieną. Pasak juo, žiūrovui reikia intrigos, kas bus kitą dieną, kaip seksis.

„Kai suorganizavau beveik 14 tūkstančių kilometrų kelionę aplink Skandinaviją, išsikėliau tikslą, kad ne tik kasdien filmuosiu, bet ir sumontuosiu vaizdo pasakojimą, įkelsiu į „YouTube“, kad jūs pamatytumėte.“

Nukelta į 9 p.

Su garsiauju keliautoju nusifotografavo visi renginio dalyviai.

Aurimui Valujavičiui kiekviena kelionė – svajonės išsipildymas

Atkelta iš 5 p.

„Tokių būdu pavyko sukurti tarsi serialą, kurio žmonės laukia norėdami sužinoti, kas bus rytoj“, – apie savo patirtį pasakojo Aurimas.

Jis pridūrė, kad savo dienoraščius tekdavo montuoti ir palapinėje sėdint, kai naktį oro temperatūra 27 laipsniai šilumos, prakaitas kapsi ant klaviatūros, ir per lietuvių laikyti iškeltą planšetę, kad greičiau būtų įdėtas vaizdas. Nieko nepadarysi, kai tavo žiūrovus laukia naujo turinio.

Keliautojui prireikė ketverių metų kelionių turinio kūrimo be jokio atlygio iš savo santaujų, kad vėliau galėtų į savo projektus įtraukti partnerius, rėmėjus, žiniasklaidą, kad dabar jam rašyti laiškus ir norėtų kiti sieti savo vardą su juo.

Kaip Aurimas sugalvoja keliones? To dažnai jo klausia kiti. Dažnai tai būna kitų keliautojų mintys ir idėjos, ką jie nuveikė, ką nori dar padaryti. Jas išgirdęs viską savaip permąsto ir pradeda etapais, metais į priekį dėlioti savo keliones.

„Sutikti kiti į tave panašūs keliautojai, jei pavyksta prie lauko kartu prisėsti pasišnekučiuoti, tai būna vertingiausi visos kelionės momentai“, – pabrėžė Aurimas.

Jam kiekviena kelionė svajonės išsipildymas. Dar yra tokių kelionių, kurias sugalvojo prieš penkio metaus, bet kol kas dar neįgyvendino.

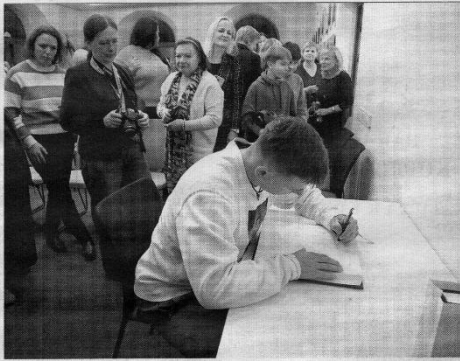
Perplaukęs Dunojų baidarė Aurimas pateko į Lietuvos rekordų knygą.

Kelionė per Atlantą irgi įrašyta į Lietuvos rekordų knygą. Bet tai buvo kitokios kategorijos kelionė.

KELIONIŲ PAMOKOS IR ATLANTAS

Aurimą žavi ir kalnai. Jis planavo užkopti į 10 aktyviausių Čilės ugnikalnių, bet įkopė į dvyliką. Išbandė savo jėgas ir suprato, kad tai pati sunkiausia kelionė rūšis. Bent jam.

„Kartais žmonėms atrodo, kad akelai leidžiuosi į kelionę ir darau bet ką. Taip nėra. Prieš kiekvieną kelionę suskaičiuoju, kokia mirties tikimybė, įvertinu rizikas, kokia šalies, į kurią noriu keliauti, politinė situacija ir kt. Kartais lemia ir

Aurimas Valujavičius pasirašo Kupiškio viešosios bibliotekos svečių knygoje. Banguolės Alekniešės-Andrijauskės nuotrauka

kultūriniai skirtumai, dėl kurių kai kur antrą kartą nebeįsiviliu keliauti. Pavyzdžiui, dėl didelio žmonių įkyrumo nebeįsiviliu sugrįžti į Indoneziją. Man, mėgstančiam vienatvę, buvo problema nuolat būti tarp žmonių ir kamantinėjimam“, – sakė keliautojas.

Pasak jo, kiekviena kelionė turi savo paviešinimo laiką. Jeigu pasakys per anksti, bus daug klausimų, į kuriuos dar negalėsi atsakyti, nes dar visko nežinai. Kelionė per Atlantą slėpta dvejuis metais. Pagaliau ją reikėjo paviešinti norint treniruotis Kauno mariose. Valtis jau laukė.

Šią kelionę norėjo susieti su istoriniu Lietuvos įvykiu. Jai ruošėsi trejus metus. Viskas taip susidėliavo, kad kelionės datą iš tiesų lėmė būtent Dariaus ir Girėno skrydžio per Atlantą 90-osios metinės, minėtos 2023 metais.

Prieš šią kelionę jis konsultavosi su irklavimo ir buriavimo specialistais ir su žmonėmis, kurie buvo perplaukę Atlantą ar Ramųjį vandenyną.

Treniravosi ne tik Kauno mariose, bet ir Baltijos jūroje, Latvijoje.

„Žinojau, kad irklusiu vienas, be palydos, be pagalbos iš šono. Turėjau atsakingai susidėlioti maistą, nes jis bus mano organizmo kuras. Su treneriu suskaičiavo, kad kiekvieną dieną turėčiau suvartoti apie 6000 ar 7000 kalorijų. Norėjau Atlantą įveikti per 110 dienų, bet kelionė užsitęsė iki 120

dienų“, – pasakojo Aurimas.

Pirmomis dienomis irkluojant savijauta buvo nekokia, pykino. Organizmas prie kelionės sąlygų prisitaikė per maždaug tris keturias savaites. Atidarydamas liuką jautėsi tartum valtis būtų jo kėmas. Suvokimas, kad esi vienas ir greitai nesulaukusi iš nieko pagalbos, kėlė adrenaliną ir padėjo susikoncentruoti į kelionės tikslą.

„Didžiausia pramoga vandenyne buvo miegas, žvejyba ir pamatyti delfinus, banginius“, – sakė keliautojas ir pridūrė, kad krante apgalvotos visos techninės kelionės detalės irgi prisidėjo prie sėkmingai įveikto tikslo.

Reikėjo ir kelių mobiliųjų telefonų, ir vandens garintuvų, ir kitokių prietaisų su atsarga, nes vandenyne gyvenimiškai tarsi druskoje, vanduo vėlniška sūris ir ypač kenkia elektronikai.

Aurimas vylysė, kad ateityje gal daugiau lietuvių bandys irkluoti per Atlantą. Kasmet yra ne vienas europietis, kuris ryžtasi tokiai kelionei. Jo žiniomis, vyriausias žmogus, perplaukęs Atlantą, yra 72 metų amžiaus.

KALNŲ ŠAUKSMAS IR IŠBANDYMAI

Kai baigė filmą apie plaukimą per Atlantą, Aurimas leidosi į keturių-penkių mėnesių kelionę po Naująją Zelandiją dviračiu. Tai buvo vienas gražiausių jo aplanų kraštų su nuosirdžiais žmo-

nėmis. Nors kasdien numynė po 70 ar 90 kilometrų, bet ši kelionė Aurimui psichologiškai buvo kaip poilsinė.

Naujoji Zelandija, pasak keliautojo, tolimiausias taškas nuo Lietuvos, reikia apie 17 val. skrydžio jai pasiekti. Tai paukščių kraštas. Pamatyti visą gamtą iš arti unikali patirtis.

Keliaudamas po Naująją Zelandiją Aurimas jau planavo kelionę į kalnus. Jam pasiūlyta dalyvauti ekspedicijoje į Everestą. Mastė kopti į šią viršukalnę ne per Nepalą, bet per Tibetą.

„Tibetas turi taisyklę, kad niekas į Everestą negali lipti iš Tibeto pusės, jei nėra įkopęs į 7 kilometrų aukštį. Reikia Tibete pateikti tai liudijantį sertifikatą, kad gautum leidimą kopti. Aš buvau įveikęs 6 kilometrų aukštį. Taigi prieš Everestą turėjau užlipti į du aukščiausius kalnus Pietų Amerikoje, kad galčiau leidimą kopti į Everestą. Septynių kilometrų aukštyje dar nereikia deguonies ir kūnas pamažu gali aklimatizuotis prie jo stygiaus. Tai užtrunka apie dvi savaites. Kopimas į kalnus negreitas procesas. Su motule gamta nepakvosi“, – tvirtino keliautojas.

Pasak jo, kopiant dar aukščiau aklimatizacija gali užsitęsti nuo penkių iki aštuonių savaitių. Tuo laikotarpiu reikia laiptuoti aukštyje, kylant vis po truputį aukštyje. Taip pat reikia organizmą palengva pratinti ir prie didesnio kiekio vandens, po 5 litrus kasdien, nes aukštyje kraujas greičiau tirštėja, ir reikia jį skystinti. Kitaip apima nepakeliami galvos skausmai.

Aurimui Everesto šturmas truko apie 20 valandų. Užlipęs į aukščiausią pasaulio viršūnę labai džiaugėsi, bet nebuvo ašarų, nors sakoma, kad visi, pasiekę tą viršūnę, verkia.

Gal taip nutiko iš didelio nuovargio žinant, kad dar laukia varginanti kelionė žemyn. Leistas reikia maksimaliu greičiu, nes kuo žemiau esi, tuo tavo organizmui geriau, jis greičiau atsistato.

Per šį kopimą Aurimas neteko apie 7 kg svorio. Everesto viršūnę reikia pasiekti iki 12 valandos dienos. Jei matyti, kad iki to laiko jos pasiekti nepavyks, reikia leistis žemyn, kitaip neužteks jėgų ir deguonies. Taip

nutiko vienam filipiniečiui, kuris įkopė į Everestą viršijęs įkopimo laiką keliomis valandomis ir nebeturėjo jėgų nusileisti dėl visiško išsekimo. Jam sustojo širdis.

Pasak Aurimo, kalnuose reikia blaiviai įvertinti savo savijautą, galimybes, oro prognozes ir sąlygas. Visi šie kriterijai gali lemti, ar tu čia būsi, ar tavęs jau nebebus. Kalnai vis tiek lieka. Galėsi grįžti. Šiuo metu ant Everesto guli 200 kūnų, nes juos tiesiog per sunku ištraukti ir nuleisti žemyn.

„Man į Everestą įkopti prireikė 10 metų. Esu laimingas, kad tai pavyko ir galiu čia su jumis šnekučiuotis“, – džiaugėsi keliautojas.

Jis sakė, kad nauja kelionė suplanuota gruodį. Kol kas nenori atskleisti, kur, kada ir kiek laiko ji turėtų tęstis.

PIRMENYBĖ PSICHOLOGINĖMS KNYGOMS

Per susitikimą Aurimo klausyta ne tik apie keliones, bet ir apie knygas. Ar jas kaito, kokią mėgstą literatūrą?

„Anksčiau skaitydavau daugiau. Šiuo metu skaitydamas stengiuosi papildyti savo žinias apie įvairias keliones, tai, kas man būtų naudinga.

Jei pavyksta rasti laiko, pirmenybę skiriu psichologinei literatūrai, ypač knygoms apie bendravimo psichologiją. Tuo visada domėjau. Keliaujant būna visokių situacijų komunikuojant su kitais žmonėmis.

Psichologijos žinios padeda spręsti konfliktines situacijas, bendrauti su žmonėmis taip, kad nekiltų tokių problemų“, – kalbėjo keliautojas.

Jis sakė, kad yra šviesaus atminimo Algimanto Čekuolio knygų mėgėjas. Į Everestą buvo pasiėmęs keletą knygelių paskaityti, kaip kiti žmonės kopė į šį kalną.

Aurimas visiems palinkėjo neatidėlioti skaitymo, kad nereikėtų apgailestauti, kodėl tos knygos anksčiau neperskaitė. Knygos gali padėti, patarti įvairiais gyvenimo momentais.

Keliautojo klausyta, ar jis pats neketina išleisti knygos apie savo keliones. Jis atsakė, kad tai galbūt dar viena gyvenimo svajonė.